

Haberler > Yazarlar > Sıtkı ŞÜKÜRER > Muamma

Sıtkı Şükürer

Muamma

18 Aralık 2016

Yazdır Yazı Tipi

HANGİ gerekçeleri sundular da bu denli değişmeye ikna ettiler Tayyip Erdoğan'ı.

Bizim gibi "laik" kültür içinde yetişmiş insanlar için en büyük muamma budur.

Cumhuriyet ideolojisinin yetiştirdiği nesillerdik biz.

Tamam, askeri vesayet azalınca bu ülkenin farklı dünya görüşlerine sahip insanların da masaya oturacaklarının farkındaydık.

Şüphesiz "öteki"leri kabullenmek zaman alacaktı.

Ama bir yerlerde bir biçimde kesişir ve yeni bir denge oluşur diye düşünüyorduk.

Razıydık yeni Türkiye'ye.

Hatta ülkemizin demokrasi haritasının bu şekilde şekillenmesini, bir nevi "muasır medeniyete" ulaşma olarak algılıyorduk.

Demokrasi muhafazakarlar eliyle inşa edilecekti.

Zira hafif bir değişiklik de halk onları icret ediyordu.

Zira, namı burusak da namik onları işaret ediyordu.

Haklarını teslim etmek lazım, başlangıçta çok dikkatliydim.

Hatta; Aleviler, Kürtler, Çingeneler... Bu denli kapsamlı “demokrasi taarruzu” bize bile fazla geliyordu. Mesafeli hallerimizle aşırı ulusalcı huysuzlukları kendimize hak görüyorduk.

Hatırlayın, mesela Prof. Özbudun’a mükemmel bir evrensel Anayasa taslağı hazırlıyorlar, abuk sabuk karşı çıkıyorduk.

Sonra...

Sonra ne oldu, tam bilmiyoruz.

Muhafazakarların lideri Tayyip Erdoğan, bırakın ülkeyi, bölge ve dünyanın yükselen yıldızı konumundayken direksiyonu kırmaya başladı.

Komşularla ilişkilerde “sıfır sorun” politikaları terk edilmeye, Ortadoğu’da mezhepçi tutumlar alınmaya, AB ile ilişkilerde tahrik edici tepkiler verilmeye, İsrail, Rusya, ABD... Hemen her ülke ile inişli çıkışlı, ama lafın, sözün hiç esirgenmediği, tehditin havalarda uçuştığı... Hülasa her türden tırmandırıcı enstrümanların kullanıldığı bir yönetim anlayışına geçtik.

İçeride Kürtlere yönelik “Barış süreci” yaklaşımları tamamen terk edilirken, FETÖ olayının yarattığı travma ile hukuk pek önemsenmemeye, Başkanlık modelleri arayışı ile otoriterliğe yelkenler açılmaya başlandı.

Şimdi, açık söylemek gerekirse, başta laik kesimler olmak üzere on milyonlar bu durumdan tedirgindir ve kendilerini güvenli hissetmiyorlar.

Neden bu noktaya gelindi, hiç kimse, hatta dış dünya bile tam anlayamıyor, anlam veremiyor.

Oysa, iktidarın ilk yıllarında izlenen politikalara devam edilseydi, bugün Tayyip Erdoğan ülkenin tamamına yakınının desteği ile çok daha farklı bir konumda olabilirdi.

Muhtemelen Nobel Barış Ödüllü bir devlet adamı kimliği ile tüm İslam coğrafyasının makûs talihini değiştirebilecek bir rol modeldi.

Bu potansiyel açık olarak vardı.

Tekrar ilk soruya dönüyoruz.

Tarihi misyonun ve kendi değerlerinin farkına mı varılmadı?

Nedir bu vazgeçişin sebebi?

Şeyh Bedrettin

DÜNYA yeniden ulusların içlerine kapanmaya başladığı bir sürece girdi.

Bu çok “tatsız” bir gelişme.

Böylesi anlarda, materyal hırsların törpülediği, paylaşımın ön plana çıktığı, asgari müştereklerin çoğaltılmaya çalışıldığı çabalar çok daha önemli hale gelir.

Kendi tarihimizden çekip çıkartacağımız ve tüm insanlığa, onun savunduğu değerler üzerinden mesaj verebileceğimiz bir değerimiz böylesi bir anlayışın sembolü olabilir.

Şeyh Bedrettin.

O Bedrettin ki, “yar yanağından gayrı” her şeyin paylaşımına konu edileceğinden söz etmiş, Yahudi’si, Rum’u, Alevi’si, Sünni’si, Hristiyan’ı ile etrafına topladığı insanları, haksızlığa, zorbalığa karşı hümanist bir ülkü paydasında birleştirebilmiş birisidir.

Börklüceli’den Torlak Kemal’e, onun yaktığı meşale, buralarda, Karaburun’da, Aydın Ortaklar’da yanmaya devam etmiştir.

Bu anlamda Bedrettin Ege’dir İzmir’dir

Bu anlamıyla Değertün, Ege ül, İzmir dir.

Onu sahiplenerek, Serez'den İstanbul'a nakledilmiş kemiklerini buralara getirtip bir Anıt Mezar inşa etmek inanılmaz bir çekim alanı oluşturabilir.

Kültür Bakanlığı, STK'lar, Belediye...

Lütfen bu "insan" odaklı projeyi bir düşünün.

Buluşalım Kordon'da

TÜM Türkiye İzmir'in Kordon'unu bilir.

Gelip gördüğünden midir?

Hayır.

O yeri ülkenin tamamının bilgisine, hafızasına dahil eden en önemli faktör bir şarkıdır.

"Bir münasip zamanda,

Mesela saat 10'da,

Buluşalım Kordon'da,

Der gibi geldin bana."

Ünlü bestekar Necip Mirkelamoğlu'ndan söz ediyoruz.

2010 yılında kaybettiğimiz Mirkelamoğlu'na İzmirli'lerin bir vefa borcu olduğu aşıkardır.

Eski bir parlamenter olan ve mezarı kentimizde bulunan bu "Cumhuriyet Beyfendisinin" bir "büstü"

Kordon'a çok yakışmaz mı?

İlgililerin takdirine sunarız.

Çakırcalı Mehmet Efe

"İzmir'in kavakları,

Dökülür yaprakları,

Bize de derler Çakıcı,

Yar fidan boylum,

Yakarız konakları."

Ege efelik kültürünün en önemli isimlerinden biri de Çakırcalı Mehmet Efe'dir.

Ödemiş İlçesine bağlı Kayaköy'de efeye ait konak, müze ziyaretçilerini beklemektedir.

1872-1911 yılları arasında yaşayan Çakırcalı Efe bu toprakların Robin Hood'udur.

Yaşar Kemal'in ölümsüzleştirdiği Mehmet Efe gibiler ihtiyacı her daim hissedilen bir "gizli vicdandır."

Haksızlığa başkaldıran, zalimden aldığı yoksula paylaştırılan bu "epik efsane" unutulmayı hak etmiyor ve Kayaköy'deki mezarından muhtemelen sitemli bir hüznle hemşehrilerini izliyor.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş